

CARTE BLANCHE IN PALMA

Een komedie

door

MAGGY CUPPENS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CARTE BLANCHE IN PALMA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MAGGY CUPPENS** ; vert. Peter de Pauw te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/035
ISBN 9789038517094

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 5 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames)

CLAIRE CAMBRE:

SOFIA, haar dochter:

STELLA LEYERS:

CHANTAL, haar dochter:

VROUW IN HET RESORT:

Het taalgebruik van Claire en Sofia is eerder beschaafd (vooral in het eerste deel van de voorstelling), dat van Stella en Chantal duidelijk uitgesproken dialect.

DECOR

Twee terrassen in het luxeresort

Terras CLAIRE: Jardin: tafeltje – twee plastic stoelen

Terras STELLA: Cour: meubilair idem

Inkom/uitgang in de doeken

Scène 1

(Sofia komt op het terras gelopen, kijkt in het rond en dan richting zaal, waar het strand is. Ze staart in de verte)

SOFIA: *(roept)* Mama, ik ben naar het terras gelopen. Kom kijken!

(Claire komt op het terras, haar voorhoofd met een zakdoek deppend van de warmte. Ze is duidelijk minder enthousiast dan Sofia.)

CLAIRE: Naar wat moet ik kijken?

SOFIA: Het strand en de zee ligt aan ons voeten, fantastisch toch?

CLAIRE: We hebben al meer het strand en de zee aan ons voeten gehad, Sofia... niks nieuws.

(Sofia, teleurgesteld door het gezegde van haar moeder wilt op een terrasstoel gaan zitten)

Niet gaan zitten, Sofia! Dat zijn plastieken stoelen, dat is vies, wie weet wie daar allemaal al heeft opgezeten....ik mag er niet aan denken. Neem een handdoek en leg die er over.

SOFIA: Mama, dat is hier een vijfsterren resort, die stoelen zijn heus wel proper.

CLAIRE: Sofia alsjeblief, dat vliegen was er voor mij al teveel aan en nu gaan we hier geen discussie voeren over terrasstoelen, ja? Trouwens, heb je de sofa in de living gezien? Similileer, ook plastiek, dus ook handdoek erover. Nooit met blote billen op plastiek gaan zitten!

SOFIA: Nooit met blote..... *(zucht)* Oké, ik ga een handdoek halen. *(af)*

(Claire neemt haar gsm en belt)

CLAIRE: Hallo, Raoul? Hallo... ik hoor je bijna niet.... Ja, we zijn goed aangekomen..... Weet ik niet, we zijn er nog maar pas..... Ik moet tot rust komen? Verdomme, ik hoor je bijna niet, daar is zoveel lawaai, ben je op de luchthaven?..... Hier? Hier is het rustig ja... *(terwijl ze dit zegt gaat ze naar de scheidingswand tussen de twee terrassen en kijkt over de wand)* Het appartement hiernaast is onbemand, denk ik.... dus rustig, ja. Nee wacht Raoul, ik wil nog met je praten..... Geen tijd? Heb je geen tijd? Na onze ruzie van gisteren heb je geen twee minuten tijd? *(begint bijna te huilen)* Raoul alsjeblief, laat ons even praten.... Hallo....Hallo? *(ze blijft nog even met het toestel aan haar oor, haakt dan af en mompelt triest)* Alsjeblief Raoul....

SOFIA: *(komt met twee badhanddoeken op en legt ze op de terrasstoelen)* Ik heb al wat kleren opgehangen in de kast. Gaan we vandaag nog een plonsje doen in het zwembad? *(dan ziet ze hoe hulpeloos Claire erbij staat)* Mama, wat is er? Voel je je niet goed?

CLAIRE: Het is niks. Ik heb zonet met papa gebeld. Hij staat op de luchthaven.

SOFIA: Dat wisten we toch, dat hij ook naar de luchthaven moest vandaag? Dubai is nog wat anders dan Palma de Mallorca, hè. Was toch een goed idee van hem om ons dit plezierreisje te geven? Zo zit je thuis ook niet alleen in dat immens groot huis. En ik heb beloofd om braaf te zijn en goed op jou te letten.

CLAIRE: Je weet dat ik er geen zin in had, Sofia. Thuis is er altijd wel een of ander

diner te organiseren en voor de rest word ik op een vliegtuig gezet naar de een of andere uithoek voor een “plezierreisje”.... alleen! Ik ben dat reizen zo moe. Het is louter omdat jij meeding dat ik heb toegestemd.

SOFIA: Zo ben ik er ook even een weekje tussenuit, weg van alle drukte en jij kan hier tot rust komen. Ik weet dat je het nodig hebt, mama. Je maakt je veel te veel zorgen de laatste tijd. En hier ga ik voor jou zorgen, goed?

CLAIRE: Ja kind, rust rust rust, en m’n hoofd leegmaken is alles wat ik vraag.

SOFIA: Dat zal je hier zeker hebben, ik heb nog geen luide stemmen gehoord.

CLAIRE: Het appartement hiernaast is onbewoond heb ik gemerkt, dat is al een meevaller.

SOFIA: Gaan we nog zwemmen vandaag? Dan doe ik mijn badpak aan. Van papa mocht ik geen bikini kopen....

CLAIRE: Dat hoeft ook niet. Een badpak is deftiger. Wij zijn deftige mensen, Sofia. Wij hebben onze status hoog te houden, zoals je vader altijd zegt. En je weet, uit het zwembad, badjas aan en zo naar het appartement. Om te gaan eten, altijd kleedje, geen topje met blote buik. Trouwens, de meeste mensen hier zullen er zo over denken. We zitten tenslotte in een luxe vijfsterren resort.

SOFIA: Alle vrouwen van mijn leeftijd lopen in bikini. Ook hier, dat ga je zien.

CLAIRE: Dat moeten zij dan weten, maar wij doen dat niet. We houden ons aan onze eigen regels.

SOFIA: De regels van papa..... onze regels dus. Mama, ik snap echt niet.....

CLAIRE: *(onderbreekt haar)* Sofia alsjeblief, ik heb geen zin in een discussie over strandkledij.

SOFIA: *(zucht)* Oké..... gaan we nog zwemmen dan?

CLAIRE: Nee schatje, vandaag niet meer. Ik ben nog moe van het vliegen en wil graag vroeg in bed vanavond.

SOFIA: We moeten wel nog eten hé. Ik heb grote honger. Maken we ons dan klaar om naar het restaurant te gaan?

CLAIRE: Nee schatje, ik heb echt geen zin om onder de mensen te komen vandaag. Misschien kunnen we iets bestellen dat ze naar het appartement brengen. Ik heb echt niet veel nodig, een kleinigheidje..... een of andere toast misschien.

SOFIA: Zal ik dan even gaan kijken wat ze allemaal hebben?

CLAIRE: Voor een toast hoef je toch niet te gaan kijken? Kom, binnen ligt een menukaart en de huistelefoon. Haal die even, wil je?

(Sofia, duidelijk teleurgesteld, maar doet het. Claire kijkt ondertussen nog eens op haar gsm of ze geen bericht heeft gekregen – niks – zucht)

SOFIA: *(Op met kaart en telefoon.)* Ben je zeker dat je alleen maar toast wil?

CLAIRE: Wat staat er allemaal op die kaart?

SOFIA: Euh ... gazpacho ... carpaccio van tonijn..... calamares..... schapenribbetjes, denk ik, kip mediteranea of albondigas... dat zijn.... oh, of pasta de Palma, dat is met.... nee... wacht, wat is dat hier... ah! Steak met frietjes!

CLAIRE: *(Hoofdschuddend)* Kom, geef die telefoon eens hier. Ik ga het kort maken.

(Sofia geeft hem, Claire drukt op restaurant toets)

Bonsoir monsieur, ici madame Cambré de l'appartement 13. Est-ce que vous pouvez nous apporter deux toast champignons garnis s'il vous plait..... Euh Oh, you speak English.....you not speak French? (*tegen Sofia*) Dat ook nog, die spreken hier geen Frans! (*terug in telefoon.*) Ja... euh... bring to us two toasts with, ja komaan zeg.... with... euh champignons... allee ja....

SOFIA: (*fluistert*) Mushrooms, mama!

CLAIRE: Verdorie.... hier Sofia, zeg jij het maar. Toast champignons... croque monsieur.... wat kan mij het schelen!

SOFIA: (*neemt tel. over*) Ola, buenos tardes señor! Desculpa mi madre! Aqui habitacion 13 si, dos, très, quatro. Podria uste preparar para nosotros: quatro beses lo seguido: dos lonchas de pan, con un poco de mantequilla, con a dentro una loncha de queso y una loncha de jamon. Como? Ah si! Aqui en nuestra habitacion. Se puede hacer? Muchas gracias senior! Buenas tardes!

CLAIRE: (*zit met open mond*) Oh Sofiatje, dat was ik nu helemaal vergeten dat jij Spaans kent!

SOFIA: Maar allee mama, ik heb, toen ik in het internaat zat, toch Spaans als derde taal gekozen? Weet jij dat niet meer?

CLAIRE: Ja natuurlijk moet ik dat weten, maar er is zoveel dat ik niet meer weet van die tijd schatje.

SOFIA: Ik weet alles nog des te beter! Hoe ik gehuild heb toen ik op 12 jaar naar het internaat moest.

CLAIRE: Ja, papa wou dat absoluut. Hij wou voor jou de beste opleiding die er was. Hij had zelf ook heel zijn jeugd op internaat gezeten. Dat was in zijn familie de traditie. En je ziet, hoe ver hij geraakt is, en jij trouwens ook.

SOFIA: Zonder internaat had ik ook voor tandarts kunnen studeren, mama.

CLAIRE: Och kindje, laten we het verleden maar alstublieft laten wat het is. Het heden is al erg genoeg.

SOFIA: Oh mama, hoe zijn wij nu bezig! We zitten hier in een paradijs vol rust, geen vervelende mensen in de buurt.... We moeten vrolijk zijn! Na een week ga jij herboren terug naar huis! Beloofd?

CLAIRE: Ja, vrolijk..... ik ben vrolijk (*ze tovert een gemaakte glimlach op haar gezicht*)

SOFIA: Binnen een half uurtje gingen ze het eten brengen. Ik ga vlug even douchen en de valiezen verder uitpakken, is dat goed?

CLAIRE: Ja, doe dat maar.

(*Sofia gaat af, Claire wacht even en dan pakt ze terug haar gsm en belt*)

CLAIRE: Raoul schat, ik weet dat je niet kan oppakken nu, maar je moet even naar me luisteren. Het vreet zo aan me dat we die ruzie van gisteren niet hebben uitgepraat. Ik was verkeerd om je zo aan te vallen. Ik weet dat je zoveel om je hoofd hebt en dat ik het recht niet heb om je te controleren op alles wat je doet. Maar we praten veel te weinig, je bent er nooit. Ik zit daar in een gouden kooi en ja ik weet het, die kooi heb jij voor mij gemaakt. Waar ik 's nachts van droom, mag ik overdag kopen van jou. Maar die kooi is koud, Raoul. (*pauze*) Bijna iedere avond heb je een vergadering en kom je pas tegen de ochtend thuis. Dan ga je in één van de logeerkamers slapen om mij zagezegd niet wakker te maken. Vijf jaar geleden was het nog anders. Toen maakte je me wel wakker om dingen te

vertellen en om..... hoe lang is het geleden dat wij nog..... *(pauze)* Is het dan zo raar dat ik vermoedens heb? Om de haverklap boek je een reisje voor mij zonder eerst te vragen of ik dat wel wil. *(pauze)* Ik kan en wil niet geloven dat je me wilt inruilen voor een ander. Vind je me niet meer aantrekkelijk? Je verwijt me al een hele tijd dat ik ijskoud ben. Jij bent het die me koud maakt, Raoul. Hoe ver is het gekomen? Ik heb alles wat ik wil, maar zit al een tijd aan de pillen om de dag door te komen. Je houdt toch nog van me? Natuurlijk hou je nog van me! *(pauze)* Zeg me gewoon de waarheid schat, dan kunnen we dat achter ons laten en opnieuw beginnen. Dit is toch niks voor mensen van onze stand! Ik smeed je Raoul, lieve schat, ik wil alles voor je doen zodat alles wordt als vroeger..... Bel me zo vlug mogelijk vanuit Dubai! Ik zie u graag, echt waar! *(ze drukt af en begint te huilen)*

SOFIA: *(komt opgelopen)* Zo mama, fris gewassen. Oh, er liggen van die heerlijke zeepjes in de badkamer, moet je ook proberen! *(dan ziet ze Claire wenen)* Maar mama, wat is er toch met je? Ben je zo moe?

CLAIRE: *(probeert zich goed te houden)* Het is niks, kindje. Laat me maar.

SOFIA: Wat is dat nu? 'Laat me maar'... Je zit daar met de telefoon in je hand. Met wie heb je gebeld? Met papa? En die antwoordt niet! Natuurlijk niet, die vliegt momenteel.

CLAIRE: Ja en binnenkort vlieg ik!

SOFIA: Wat zeg je nu allemaal! Mama, doe niet zo raar!

CLAIRE: Jouw vader en ik hadden gisteren stevige ruzie en ik heb de kans niet gehad om het uit te praten.

SOFIA: Ruzie over wat?

CLAIRE: *(stuntelig – aarzelend)* Och, over onnozele dingen, schatje. Niks om ongerust te zijn. *(wrijft over Sofia's wang en glimlacht flauw)*

SOFIA: Dan hoeft je daar hier toch niet over te piekeren? Papa belt wel zo vlug hij tijd heeft.

CLAIRE: Ja natuurlijk. Waar blijft het eten eigenlijk?

(Ze horen bellen)

Dat had ik vroeger moeten zeggen.

SOFIA: *(loopt naar binnen)* Coming!

(Korte Black-out (zonder muziek))

(Claire en Sofia zitten met lege schotels en glas water)

SOFIA: 't Was lekker, maar morgen wil ik wel wat uitgebreider eten. Papa heeft trouwens meegegeven dat we carte blanche hebben. *(ze lacht)*

CLAIRE: Ja.... carte blanche.... daar is hij goed in, hè. De rode draad in mijn huwelijk.... carte blanche.

SOFIA: *(laat wat Claire zegt niet doordringen)* Heb jij daarstraks die boutique beneden gezien? Ik heb even gekeken toen ik stond te wachten. Ik zag een groene strandtuniek voor 369 euro. Mag ik die morgen kopen?

CLAIRE: Na het ontbijt als we uitgerust zijn, ga ik met je mee kijken en zien we wat er

allemaal te koop is daar beneden.

SOFIA: *(lacht)* Straks moeten we nog een koffer bij kopen om alles mee naar huis te nemen.

CLAIRE: Tja, dan doen we dat toch, schatje. Maar nu gaan we slapen, ik ben moe.

SOFIA: Het is nog maar 10 uur, mama! De koelkast hebben ze vol drank gezet. We kunnen toch....

CLAIRE: *(licht geïrriteerd)* We gaan nu slapen, Sofia! Morgen is een nieuwe dag en dan gaan we alles rustig bekijken. *(ze neemt haar gsm en kijkt ernaar - geen bericht)*

SOFIA: Pfff.... oké dan. *(ze staat recht en loopt naar de tussenwand, kijkt er overheen)* Het terras hiernaast is helemaal hetzelfde als dat van ons.

CLAIRE: En leeg en stil..... dat is het voornaamste. Kom, doe het licht uit en je bed in. *(af)*

Scène 2

(De volgende ochtend. Claire en Sofia zitten op het terras met ieder een tas thee. Een dienblad staat op tafel. Sofia loopt naar de 'vierde wand', kijkt in de zaal)

SOFIA: Er zit al heel wat volk op het strand. Wanneer gaan we?

CLAIRE: *(met ogen toe)* Nog even, kind, laat me rustig wakker worden.

(Plots horen ze luid gelach en geroep op het terras ernaast - off. Vooral Claire schrikt erg)

CHANTAL: *(komt luid lachend op)* Ja, dat zag ik al direct zitten. Die lonkte naar mij en nog geen klein beetje!

STELLA: Of naar mij, die lonkte naar mij, ja! *(lacht)*

CHANTAL: In uw dromen, make! Die lonkte naar mij..... knappe gast pertang.

STELLA: Allee, gij gaat u hier niet vervelen, 'k heb het al door!

CHANTAL: *(pakt Stella vast en ze dansen - Chantal zingt luidkeels)* "Ik hou van dansen en muziek, Eviva España! Trala la la la la la la...."

STELLA: *(maakt zich los)* Hey, chique dingetjes hier hé. *(laat zich op een stoel vallen)*

(Op het andere terras zitten Claire en Sofia al een tijd met open mond)

CLAIRE: *(roept)* Ooh nee.... zeg dat het niet waar is! Sofia! Zeg dat dit niet kan!

SOFIA: Mama, niet zo hard, ze kunnen ons horen.

CLAIRE: Ik kan hen horen, da's veel erger!

(Op het andere terras - Stella roept naar Chantal die naar binnen is gegaan)

STELLA: Chantal, nu geloof ik dat ze hiernaast Vlaams spreken, is dat toeval, zèg!

CHANTAL: *(komt op met boombox op schouder en zet die luid aan - harde basgeluiden)* Allee, dan kunnen we hier al direct een klapke doen. *(ze gaat naar de wand en kijkt er over)* Hallo, zijn jullie Belgen? Of Hollanders?

(Op het andere terras)

CLAIRE: *(ziet het hoofd van Chantal boven de wand - razend)* Sofia, doe hier iets aan, doe hier iets aan!

SOFIA: *(gaat tot aan de wand)* Euh, kan u alstublieft die muziek stiller zetten? Wij houden van rust.

CHANTAL: Oh, hoort ge dat niet graag?

STELLA: *(is mee aan de wand komen staan)* Hallokes!..... Hallookes! Chantal, zet dat spel eens efkes af. Die mensen horen mij niet.

(Chantal doet het)

Hallo, da's nu straf dat jullie ook Vlaams klappen, hé zèg. Ik ben Stella.... den Artois is thuis gebleven.... ha ha haa! *(geen reactie)* Hebt g'm niet?..... Stella.... Artois!! En dit hier, da's mijn dochter Chantal.

(De anderen reageren niet. Stella verwacht dat zij ook hun naam gaan zeggen, maar er komt niks. Dan staat Claire op)

CLAIRE: *(terwijl ze richting binnendeur gaat)* Dit hou ik niet vol! Sofia, meekomen!

(Claire gaat af)

SOFIA: Ja mama. *(loopt ook weg)*

STELLA: Amai m'n orgel, is dat een 'schetkont'! Hoe onbeleefd is dat!

CHANTAL: En die dochter, hebt ge dat gehoord.... "Ja mama"!

STELLA: Kom, zet dat spel maar terug op, dat ze verrekken. Ik ga onze zak uitpakken. Veel hebben we niet bij. *(af)*

CHANTAL: *(terwijl ze al dansend op de muziek naar de 'vierde wand' loopt)* Wow, ook knap volk op 't strand, zie ik. Hou jullie gereed, jongens.... Chantal is in the house!

STELLA: *(terug op, zet muziek stiller)* Voilà, da was rap gefikst. Daar binnen is 't ook chique, zenne. Die leren zetel zou 'k zo mee naar huis willen pakken. Godvermiljaar zeg, wie had dat gedacht da'k nog een reis ging winnen, voor twee dan nog. Geen nagel voor aan ons gat te krabben, maar we zitten wel in Palma de Mallorca! En dan nog in een viersterren spellement.

CHANTAL: *(terwijl ze zich opmaakt)* Maar wat zei die John nu? Dat ge die reis beter zou verkopen?

STELLA: Ja zeg! Verkoopt die reis algauw, zei 'm, dan kun ge uw huishuur betalen. Ik zeg, zijt gij zot? Voor die ene keer dat ik iets win, ga ik er wel van profiteren, zenne!

CHANTAL: Is die huishuur nog niet betaald, ma?

STELLA: Ja nee, maar dat komt wel hé. Volgende maand heeft de Frank z'n geld, zeker weten. Op deze moment niet aan denken en genieten, kind, dat gaan wij doen!

CHANTAL: Dat naaktstrand moet hier zo'n drie kilometer verder zijn. Daar gaan we naartoe, hé? Ik wil over heel mijn lijf even bruin zijn.

STELLA: Drie kilometer? Zeg chouke, ik ga in die hete zon geen drie kilometer te voet lopen, zenne. Om dan een paar uurkes in m'n bloot gat te gaan liggen.....

CHANTAL: Met autostop hé ma. Gij verschuilt u in de boskes, ik haal m'n beste talenten naar boven en als er ene stopt, fluit ik en komt gij aangelopen.

STELLA: Watte? Ik in de boskes? Ik heb ook nog touch zenne. Wedden dat er ene stopt?

CHANTAL: Ja, zo nen ouwe Spanjaard zonder tanden! Ha ha haa
(*Stella lacht ook mee*)

STELLA: Hiernaast is 't stil precies hè? Die zijn van ons gaan lopen, denk ik.

CHANTAL: (*gaat naar de wand, kijkt er over*) Ja, ze zijn weg. Da's poepchique volk, denk ik zenne. Allee, gelijk al de rest hier in dees spel. D'r ligt ne portemonnee van dinges... Louis dinges allee, dinges hé.

STELLA: Wat voor ne Louis ?

CHANTAL: Allee, zo'n bruine met die klein figuurkes op.

STELLA: Oooh, Louis dinges.... euh, Virton of zoiets. (*loopt ook naar de wand*) Dan zal ze zo'n sacoché ook wel hebben. Ik vind dat nog niet eens schoon.

CHANTAL: 't Geld dat d'r inzit zal wel schoon zijn, denk ik. Och, en ne deodorant van Dolce & Gabbane.

STELLA: (*gaat terug in stoel zitten*) Kom jong, dat ze stikken in hun geld. Mijne deodorant van den Aldi riekt ook fris. Zeg liever wat we gaan doen met 't eten. We kunnen misschien in heel die week ene keer in dat restaurant gaan eten. Ik heb geen idee hoeveel dat dat kost, maar één ding staat vast.... veeel! Dus, wat hebben ze ons wijs gemaakt? We kunnen zelf iets koken, we kunnen iets bestellen of we kunnen naar 't restaurant gaan.

CHANTAL: We gaan vandaag niet zelf koken, hé ma.

STELLA: Nee, goed. Ik heb 300 euro om te spenderen deze week. Met ene keer naar dat restaurant te gaan, zijn we al den helft kwijt misschien. Dus vergeet dat maar al. Wat hebt gij nog bij?

CHANTAL: Poeh....als dat 200 euro is, zal 't veel zijn. Maar als ik uitga, dan laat ik mij betalen, zenne, zeker weten.

STELLA: Hey, zie uit wat ge doet, hè kinneke.

CHANTAL: Zeg maaa!

STELLA: Ja, ik zou u niet graag ergens tussen de boskes vinden, zenne. Die met de fijnste manieren, zijn dikwijls de grootste beesten!

CHANTAL: Ik zal die menukaart daar binnen eens pakken zie. (*ze gaat binnen.*)

(*Ondertussen merkt Stella dat Claire en Sofia terug op hun terras zijn. Wanneer Chantal met de kaart komt, doet ze teken naar het andere terras. Chantal haalt schouder op*)

Hier, de kaart. Allee, wat staat daar allemaal op.

(*Ook Claire doet teken naar Sofia dat ze moet zwijgen*)

Amai, moet ik dat kunnen lezen? Euh....Gazpacho....

STELLA: Ooh, da's iets heel heet, denk ik.

CHANTAL: Calamares.... Dat ken ik, da's inktvis, dat hebben ze in de Aldi ook soms. Dan Tapas....

STELLA: Oh ja, dat gaat den John soms in 't café bij ons halen. Da's nen hoop charcuterie bijeen geflanst. Hoeveel kost dat?

CHANTAL: Euh wacht.... 26 euro voor één portie.

STELLA: Watte? Voor een paar schellekes salami en 't een en 't ander.... 26 euro? Allee, nu niet zwanzen hé! Die gazpacho steekt mijn ogen uit, wat kost dat?

CHANTAL: 15 euro.

STELLA: Wat zou dat zijn? *(dan staat ze op, doet teken naar Chantal en loopt naar de wand. Ze doet haar best om zo deftig mogelijk te spreken, naar Claire toe.)* Excuseert madame, mag ik iets vragen astemblieft dankuwel? Weet u wat dat is, Gazpacho?

(Claire weet niet waar ze het heeft, ergernis ten top, ze zwijgt. Sofia wil in haar plaats antwoorden...)

SOFIA: Dat is kou.....

CLAIRE: *(streng naar Sofia toe)* Sofia! *(dan naar Stella toe, geërgerd)* Mevrouw, dat kan u best in het restaurant vragen. Klaar?

STELLA: *(valt onmiddellijk terug in eigen stijl)* A nonde.... wat voor een degoutant wijfke zijt gij, zeg! Allee, dat kind daar wilt antwoorden en ze mag niet! Zijn dat manieren van 't chique volk? Want veel geld hebt ge wel, zeker hé. En gij....

CLAIRE: *(onderbreekt)* Luister, ik heb totaal geen zin om met u een conversatie aan te gaan.

STELLA: Efkes een antwoordje geven op een vraag, is geen conversatie hé mens! Ik vraag geen geld hé. Stuk chagrijn!

CLAIRE: Ik vraag mij af hoe jullie hier terechtgekomen zijn, in een resort als dit!

STELLA: Met de vlieger! Maar dat bedoelt ge niet zeker hé? Hoe komt nu zo'n uitschot gelijk als wij hier terecht. Aiaiaiai! Awel schoon madame, ik zal 't u vertellen. Wij hebben dees reis gewonnen! Ja, die sukkelaars hier hebben is efkes een meevallerke gehad en wij zijn blij.... ja ja ja! En wij gaan er van genieten, al hebt gij dat dan misschien niet graag....

SOFIA: *(plots - uiterst zenuwachtig)* Koude soep! Gazpacho is koude soep op basis van tomaat en komkommer heel lekker.

CLAIRE: *(woedend)* Sofia!!

STELLA: *(plots de kalmte zelf)* Merci kind. Merci voor de goeie uitleg en ik wens u nog veel sterkte met uw moeder, die dan toch een conversatie met mij is aangegaan. *(ze draait zich om en gaat van de wand weg, middelvinger omhoog)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze